

Til II. Folkeforsikring. B. Udgifter vedrørende Invaliddeforsikring.
2 a. Statens Andel i Invalidere, Helbredelsesforanstaltninger m. v.

Under Henvisning til foranstaaende søges paa denne Konto et anslaaet Beløb af 7 000 000 Kr.

2. b. *Statens Tilskud til Invaliddeforsikringen paa Færøerne i Henhold til midlertidig Lov for Færøerne Nr. 120 af 15. Marts 1939 § 7.* F. 40 000 Kr. Statens Tilskud i Henhold til nævnte Lovbestemmelse kan kun anslaaes ganske skønsmæssigt, men antages at komme til at ligge omkring fornævnte Beløb.

C. Udgifter vedrørende Aldersrente.

1. *Tilskud i Henhold til § 65, Stk. 3, og § 79, Stk. 4, i Lov af 7. Maj 1937 om Folkedeforsikring.* R. 52 931 058 Kr., B. 58 000 000 Kr., F. 63 400 000 Kr. I Henhold til § 65, Stk. 3, i Lov af 7. Maj 1937 om Folkedeforsikring udreder Staten $\frac{4}{7}$ af Kommunernes Udgifter til Aldersrente, ligesom Staten i Henhold til Lovens § 79, Stk. 4, udreder $\frac{4}{7}$ af Kommunernes Udgifter til Lægehjælp samt til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde m. v. til Aldersrentenydere.

Ifølge Kommunernes Indberetninger i Henhold til Folkedeforsikringslovens § 68 i Anledning af Ydelse af Forskud paa Statsrefusion var Kommunernes samlede Udgifter til Aldersrente m. v. i Regnskabsaaret 1. April 1938 til 31. Marts 1939 — hvilke Udgifter danner Grundlaget for Statens Udgifter i Finansaaret 1939—40 — ca. 108 700 000 Kr., hvoraf Statens Andel udgør ca. 62 100 000 Kr. Da de faktiske Udgifter efter tidligere Erfaringer vil være noget større, skønnes Statens Udgifter i Finansaaret 1939—40 at ville blive ca. 62 500 000 Kr.

Med Hensyn til Differencen mellem det sidstnævnte Beløb af 62 500 000 Kr. og den paa Finansloven for Finansaaret 1939—40 optagne Bevilling paa 58 000 000 Kr., bemærkes, at man ved Beregningen af dette sidste Beløb, som det fremgaar af Anmærkningerne til nævnte Finanslovsforslag — R. T. 1938—39, Tillæg A., Sp. 1149—50 — som Udgangspunkt tog de fra Kommunerne modtagne Forskudsindberetninger for Regnskabsaaret 1937—38, hvorefter Statens Udgifter til Aldersrente i Finansaaret 1938—39 maatte antages at ville udgøre ca. 51 430 000 Kr. eller 1 570 000 Kr. mindre end det paa Finansloven for Finansaaret 1938—39 bevilgede Beløb af 53 000 000 Kr. Da Kommunernes samlede Udgifter til Aldersrente i Regnskabsaaret 1937—38 ifølge Kommunernes endelige Regnskabsindberetninger imidlertid blev betydelig større, end man efter Forskudsindberetningerne maatte formode, blev Statskassens Udgifter paa dette Omraade i Finansaaret 1938—39 et Beløb af ca. 52,9 Mill. Kr., altsaa omtrent det paa Finansloven for nævnte Finansaar bevilgede Beløb. Allerede som Følge heraf skulde der ved Beregningen af Statens Udgifter til Aldersrente i Finansaaret 1939—40 være regnet med en Udgift paa ca. 1,5 Mill. Kr. udover det nævnte Beløb af 58 Mill. Kr. Paa Basis af de ved Forskudsindberetningerne for lavt oplyste Udgifter for Kommunerne i Regnskabsaaret 1937—38 antog man ved den omhandlede Beregning endvidere, at Stigningen i Antallet af Aldersrentenydere som Følge af Nedsættelsen af Aldersgrænsen fra 65 til 60 Aar ved Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 vilde indtræde langsommere, end Tilfældet faktisk er blevet; den faktiske Stigning i Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1938—39 behøver derfor efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger ikke at betyde, at den samlede Tilgang af Aldersrentenydere under 65 Aar som Følge af Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 i det store og hele skulde blive større end ved Udarbejdelsen af Forslaget til nævnte Lov forudsat. De nævnte Forskudsindberetninger for Regnskabsaaret 1937—38 medførte yderligere, at man ved Beregningen af Statens Udgift til Aldersrente i Finansaaret 1939—40 regnede med, at Stigningen som Følge af Pristallets Forhøjelse pr. 1. Oktober 1937 og 1. April 1938 vilde blive mindre, end hvis Beregningen havde fundet Sted paa Grundlag af Kommunernes virkelige Udgift til Aldersrente i Regnskabsaaret 1937—38. Efter de nu foreliggende Oplysninger maa Statens Udgifter i Finansaaret 1939—40, som ovenfor anført, antages at ville udgøre ca. 62 500 000 Kr.

Kommunernes samlede Udgifter i Regnskabsaaret 1939—40, der danner Grundlaget for Statens Udgifter i Finansaaret 1940—41, maa imidlertid antages at ville stige i Forhold til Udgifterne i Regnskabsaaret 1938—39, dels — som i tidligere Aar — paa Grund af en forventet almindelig Stigning i Antallet af Aldersrentenydere, dels som Følge af, at den Stigning i Antallet af Aldersrentenydere, der er en Følge af den ved Lov Nr.